

ABONAMENTUL Pe un an... Pe o jum. de an... Pentru România și străinătate: Pe un an... Pe o jum. de an...

GAZETA TRANSILVANIEI

ZIAR POLITIC NAŢIONAL.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRĂŢIA Str. Frunzului Nr. 15 INSERATELE se primesc la administraţie...

Războiul italo-austro-ungar.

Ate complicațiuni nu sunt improbabile.

Organul oficial al guvernului român «VICTORUL» publică următorul articol:

Conflictul de interese, care a transformat războiul austro-sârb în groaznică conflagrație europeană...

De aci conflictul chino-japonez care amenință la un moment dat să izbucnească...

Dar, spre mulțumirea tuturor, conflictul din Extremul Orient a găsit o soluție pagnică...

Odată, însă, cu rezolvirea pașnică a conflictului amenințator din Extremul Orient...

Italia a urmat cu Austria îndelungate tratative, ca să ajungă pe cale pașnică...

Tratativele acestea, în cari de sigur s'a pus multă bună voință...

pană în ultimul moment această speranță nu fusese cu totul părăsită de către puterile centrale...

Chestiunea războiului, mai ales după ședința Camerei italiene...

O telegramă oficială dela Viena, a comunicat textual declarației de război...

Dar dacă războiul european și a sporit proporțiile prin intrarea Italiei în război...

O notă circulară a Turciei.

Poarta a transmis puterilor amice și neutre o notă circulară comunicând: Guvernul imperial otoman...

Nota adaugă: dacă un prejudiciu ar rezulta în paguba vaselor...

Scrisoare din Austria.

Impresii din viața militară. Paștile și Rusaliile în capela română din Viena...

— Mai 1915.

Războiul acesta care a desbinat neamurile, m'a scos și pe mine din sânul familiei...

La Paști ca să mai auzim odată o slujbă românească am mers la Viena. Capela Română e în Löwel Strasse...

Ferestrele au sticlă colorată și jur împrejur sunt strane de abanos lângă pereți...

Regele Carol a fost pomenit până acum între citorii și binefăcătorii bisericeii...

În biserică sunt și osemintele Sfântului Ioan Cel nou din Suceava. Moaștele acestui mare mucenic...

La Paști a fost ceva înălțător, când am văzut strada aceea largă tixită de soldați români...

apoi celelalte trupe românești staționate în Viena cu mondarul și cu parole și insignii diverse...

Acum fiind Rosaliile, cuvînessc ca tot omul să audă evangelia...

Eu încă am rămas singur la regiment și nu mai am cu cine schimbă o vorbă românească...

Seara vreau să mă reintorc la Regiment, dar scap trenul. Întru în Restaurantul dela gara de vest...

La 9 oare sosește «Extra Ausgabe» adică ediția specială a foilor cu declarația de război...

Sosit acasă în odăita mea, aflu o carte postată dela un coleg de arme...

Ce ironic! Bietul a ulfat, că vorba «fericire» nu se potrivește...

Acum când toată lumea e învrăbită, acum când suntem așa departe de Ardealul nostru...

Șu trece cu vederea puțină noastră suspinaș, în ceasul când va judeca fiul Tău lumea...

Iar la anul, când va celi preotul «Evangelia învierii acasă în Ardealul nostru și vom trăi ca să cântăm și noi...»

Dr. A. R.

SITUAȚIA pe câmpul de războiu.

Azi dimineață am primit dela biroul de presă al prim-ministrului următoarele comunicate...

Budapesta 31 Mai. — Din marșal cartier general al nostru se comunică oficial cu data de azi:

Situația în nordul monarhiei.

Pe valea râului San și spre est dela acest râu n'au avut erii loc lupte mai serioase...

Dealtmintearea pe câmpul de operații dela nordost situația e neschimbată.

La granițele italiene.

Eri înainte de amiazi amî respins pe un sector al întăririlor noastre de pe platoul Lavarone un atac al unui regiment de vânători alpini...

— 31 Mai. — Al doilea comunicat oficial:

Pe frontul din nordul și sud-ostul cetății Przemysl decurg începând de erii lupte violente...

Cugetări.

Este necerut cu câtă ușurință se împărtășim zi de zi, oară de oară...

Natura ne întrebă cu o ironie înrădăcinată: «Ce crezi despre mine?»...

Idealul unei omenimi, căreia moralitatea e-i fie ceva: organic și necesar...

Timpul e scâncit: timpurile joacă de vîtorul, bărbatul luptă cu prezentul în bătrînul te mîngîie cu trecutul...

Tăria unor adevăruri n-o putem înțelegi — să fim chiar cea... mai furtiv...

moașă inteligentă — decât pe lângă o anumită etate.

S'a accentuat mult rolul analogiei în știință. Cred, că trebuie să se accentueze tot așa de mult cel al luptei împotriva analogiei.

Pentru rezolvirea anumitor probleme cunoștința noastră are lipsă de astfel de condiții, cari nu se pot realiza nici când.

Soartea e o prăpastie, în adâncul căreia cădem, numai dacă privim prea mult în ea.

Cel mai mare noroc pe omenime, e, că rîul nu e totdeauna lucrul pe care-l poți face mai ușor.

Dacă n'ar fi moartea — n'am căutat un rost în viață.

Numerul frumuseții morții — trebuie pregătită o viață întreagă.

După Dumnezeu — iubirea a creat mai mult...

Înainte de a taxa pe cineva de erou — să ne întrebăm: Ce a crezut acela despre moarte?

Mai mult decât gîndirea — sentimentul ne-a mînat spre conceperea nemărginirei.

Ce trist sună: Numai pesimistul n'are desiluții...

Dacă nu ne-ar judeca nimenea — am fi aplicați să ne credem fără păcate.

Între ființele foarte pretențioase — ambiția e cea mai puțin roditoare.

E de învidiat — omul, care nu învidiază!

Bunătațea unora e izvorată numai și numai din slăbiciune. Ah, dacă ar veni odată cea isvorată din tăria conștiinței...

Psihologia unor oameni o putem face cu mai mult succes la... animale!

Interesele noastre personale ne fac, să credem — că avem mai mulți dușmani decîtă avem.

Prostia cea mai mare e aceea, care nu se știe ascunde.

Prostul preste tot n'are probleme, iar acela care crede că le-a rezolvat pe toate — nu stă mai bine.

Părerea noastră despre noi înșine — conține totdeauna un amestec — în diferite proporții — din celace suntem și din celace dorim să fim...

Aduși fără scăpare în fața morții așa cred — numai o faptă eroică ne mai poate mîngăia...

Pe noi înșine ne înțelegem așa de puțin — iar din lumea externă înțelegem mai bine ce putem înțelege, din noi înșine! Asta-i «înțelegerea» cu care ne mîndrim!

Numai bucuria nu ne întrece nici când așteptările.

Celace ne înspăimîntă mai mult în moarte — este o altă viață.

Ne place să ne privim chipul și să ne mirăm cu nemărginită încredere, căt de mult am întrecut Natura. Ah,

ce strigol lărmuitori! Intrucât suntem natură — înapoi la natură! — Intrucât vrem să fim mai mult — înainte! — omul e încă nu ideal de realizat!

Am visat, că mi-a murit inima — și m'am înspăimîntat. De te-aș pierde pe tine iubita mea, — sau fratele de m'ar părăsi, — de mi s'ar dărămă pămîntul sub picioarele și de s'ar reîntorci în nimic toate căile lactee — nici atunci n'aș dori să-mi pierd inima: chiar dacă n'aș avea de iubit decât nimicul și chiar dacă ar trebui să mă tem de lumea întreagă și de iadul de dincolo de ea!

Aceasta e lumea noastră: sânge din sângele nostru. Dacă este o viață, este și-o lume pentru ea. Ne e inima viață largă și adîncă viață ne e gîndul și unde-i viață acolo-i libertate. Liberi suntem în crearea lumii noastre și lumea — cum noi o vedem — ne e libertatea! Înzărădă ni se spune de-o lume pentru ea însăși, — căci în fața aceleia n'am avut decît un singur drept: să ne supunem, și-o singură libertate: să tăcem!

Lucian Blaga.

